

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że nie zostało spełnione przez Radę kryterium umieszczenia skarżących w wykazach określone w art. 1 decyzji Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76, s. 63) (ze zmianami) oraz w art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76, s. 4) (ze zmianami). Skarżący twierdzą, że nie zostali oni „wskazani jako odpowiedzialni” za sprzeniewierzenie egipskich państwowych środków finansowych lub za naruszenia praw człowieka w Egipcie ani jako osoby powiązane z kimkolwiek, kto został wskazany jako taki we właściwy sposób.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła przysługujące skarżącym prawo do obrony i prawo do dobrej administracji oraz skutecznej ochrony sądowej. W szczególności skarżący twierdzą, że Rada nie dokonała dokładnej i bezstronnej oceny zasadności podnoszonych powodów ponownego umieszczenia w wykazie w świetle oświadczeń skarżących poprzedzających owo ponowne umieszczenie w wykazie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny naruszyła prawa podstawowe skarżących, w tym prawa do ochrony ich własności oraz dobrego imienia. Skarżący twierdzą, że Rada nie wykazała, że zamrożenie aktywów i zasobów gospodarczych ma związek z jakimkolwiek prawnie uzasadnionym celem lub jest nim uzasadniona, ani tym bardziej, że jest proporcjonalne do tego celu.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2015 r. – CEVA/Komisja

(Sprawa T-601/15)

(2015/C 429/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: E. De Boissieu, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji na rzecz CEVA kwoty 59 103,21 EUR, zgodnie z Grant Agreement;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca żąda zasądzenia od Komisji kwoty pierwszej raty wkładu finansowego przyznanego w ramach wykonania umowy SEABIOPLAS i umowy o dotację („Grant Agreement”) dotyczącej projektu w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie „Algi pochodzące ze zrównoważonej akwakultury jako surowiec na ulegające biodegradacji tworzywa sztuczne oparte na surowcach pochodzenia biologicznego”, w następstwie dokonanego przez Komisję w ramach odzyskania kwot wypłaconych stronie skarżącej w ramach umowy PROTOP potrącenia z urzędu na tę samą kwotę na podstawie ustaleń audytu finansowego OLAF.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi w istocie jeden zarzut, oparty na popełnionych przez Komisję błędach, które mają wpływ na odzyskanie należności przez potrącenie wierzytelności z kwotami wypłaconymi przez Komisję stronie skarżącej. Strona skarżąca podnosi w tym względzie co do istoty, że przesłanki potrącenia nie zostały spełnione. W pierwszej kolejności wierzytelność Komisji w stosunku do strony skarżącej nie jest ani pewna, ani wymagalna. Następnie Komisja naruszyła art. 87 ust. 2 dotyczący odzyskania wierzytelności przez potrącenie i art. 88 dotyczący odzyskiwania należności w przypadku braku dobrowolnej płatności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Wreszcie strona skarżąca podnosi, że Komisji nie przysługuje wobec skarżącej prawo do dochodzenia wynikającego z umowy roszczenia. Tytułem ewentualnym, gdyby Sąd uznał potrącenie za zasadne, strona skarżąca twierdzi, że całkowity zwrot otrzymanej przez skarżącą dotacji byłby sprzeczny z zasadą proporcjonalności i stanowiłby bezpodstawne wzbogacenie Komisji.

Postanowienie Sądu z dnia 22 października 2015 r. – Elan/Komisja

(Sprawa T-27/13) ⁽¹⁾

(2015/C 429/37)

Język postępowania: słoweński

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2015 r. – ECC Couture/OHIM – Ball Wholesale (Culture)

(Sprawa T-28/13) ⁽¹⁾

(2015/C 429/38)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Postanowienie Sądu z dnia 28 października 2015 r. – Ryanair/Komisja

(Sprawa T-260/13) ⁽¹⁾

(2015/C 429/39)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.
